

תת"ע 8300/08/17 - סלים טריף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 8300-08-17 מדינת ישראל נ' טריף סלים
תיק חיצוני: 90210403334

בפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי
מבקש סלים טריף
באמצעות ב"כ עו"ד
אמיר חאג'
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 7.11.17.

מכתב האישום שהוגש נגד המבקש עולה כי ביום 10.8.17, בשעה 6:20, נהג המבקש ברכב "פולקסווגן", מ.ר. 2805167 בצומת כביש 85 וכביש 70, כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961.

ביום 7.11.17 נדון המבקש בהעדרו לפסילה בת 3 חודשים, הפעלת פסילה מותנית לחודש מתיק 8758-06-17, מיום 25.9.17, במצטבר, ובסה"כ 4 חודשי פסילה, פסילה מותנית ל-3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

ב"כ המבקש טוען כי ביום הדיון המבקש חש ברע, ביקר אצל רופא משפחה אשר המליץ לו על מנוחה למשך מספר ימים.

בנוסף, לשיטתו, אלמלא יבוטל פסק הדין, יגרם לנאשם, עיוות דין.

ביום 18.1.18 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה לבקשה.

עד היום לא הוגשה תגובת המשיבה.

נוכח העדר תגובה מטעם המשיבה, ניתנת החלטתי זו, על בסיס החומר המונח בפני.

המסגרת המשפטית

עמוד 1

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שיערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין רע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

ההמצאה של ההזמנה לדין

בעניינו, אין חולק כי המבקש הוזמן לדיון. ב"כ המבקש טען כי המבקש חש ברע ביום הדיון ואף פנה לרופא אשר המליץ לו על מנוחה למשך מספר ימים. אישור רפואי לא צורף לבקשה על מנת לאמתה.

יתירה מכך, ככל שהמבקש חש ברע, היה עליו להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון, ובית המשפט, היה נעתר לה, בהתאם לנסיבות.

עיוות דין

ב"כ המבקש טען כי אם הבקשה לא תתקבל, יגרם למבקש, אשר אינו מודה בביצוע העבירה, עיוות דין. טענה זו נטענה בעלמא, ללא שהובאה כל ראיה לביסוסה, ומכאן שדינה להידחות.

באשר לעונש, גם כאן אין חשש לעיוות דין - המבקש הורשע בגין נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961.

המבקש נדון בהעדרו לפסילה בת 3 חודשים, הפעלת פסילה מותנית לחודש מתיק 8758-06-17, מיום 25.9.17, במצטבר, ובסה"כ 4 חודשי פסילה, פסילה מותנית ל - 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

נוכח האמור, בנסיבות בהן הורשע המבקש, הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ה' אדר תשע"ח, 20 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

